

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਬੱਤਰਾ, ਬੀ. ਏ. ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ., - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ -

ਜਵਾਬਦੇਹ।

1958

1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 115.

March. 1 Sth

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ (1931 ਦਾ II)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3(4)—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਕੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਕ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ—ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ ਹਾਈ), ਐਕਟ V ਦੇ 1951 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ—ਸੈਕਸ਼ਨ 12, 14(ਈ), 17—ਧਾਰਾ 14(ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਲੀ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੀਟ—ਖਾਲੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੌਡ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਜਾਵੇ। ਸਿਰਫ ਚੋਣ ਲਈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 240(n)-ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ—ਕੀ 1931 ਦੇ ਐਕਟ II ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ—ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ—ਭਾੜੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਨੌਕਰ, ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(4) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਨੌਕਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ, ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਫਸਰ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ।

ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (ਈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੀਟ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਝੱਟ ਸੀਟ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਭਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੰਗ ਨਾਲ ਸੀਟ ਪਹਿਲਾਂ ਭਰੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਧਾਰਾ 17 ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1951 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ V ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

ਗਏ ਨਿਯਮ। ਕਮਿਟ ਟੀ ਦੇ ਓਟੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ.ਜੇ.) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 7) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਪੰਜ-ਅੱਠਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ) ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 7।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਾੜੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਾਜਬ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਹੀ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾੜੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹੀ ਨਿਯਮ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੱਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਘੇਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (1), ਅਤੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਬਨਾਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਹੁਸ਼ਿਆ ਰੁਪਰ (2), ਨੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ: ਬਾਲਦਾ ਲਕਸ਼ਮੀਰਜਨ ਦੇਵ ਬਨਾਮ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਗੁੰਟੂਰ (3), ਅਤੇ ਦ ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦ ਹਿੰਦੂ ਸੁਵਾਮਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ (4), ਨੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ।

(1) 1957 PLR 270

(2) ਏਆਈਆਰ 1955 ਪੰਜਾਬ 125.

(3) ਏਆਈਆਰ 1939 ਸੇਡ. 580

(4) ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 232.

ਸ੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ, ਮਿਤੀ 16 ਮਾਰਚ, 1956 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿਬਲਾ ਅਤੇ ਵੀਪੀ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ:

ਐਲਡੀ ਕੌਸ਼ਲ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.—ਇਹ * ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀ ਨੈਟ ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ *ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 20 ਮਾਰਚ, 1948 ਦੀ ਆਪਣੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 2/5, ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ^{ਬਨਾਮ} ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰੋਹਤਕ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ; ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ^ਏ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ, ਪਹਿਲਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੀ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣਯੋਗ > ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਉੱਤੇ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਾ ਵਿਲਹਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਪੰਜ-ਅੱਠਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਰੋਹਤਕ ਨੇ ਐਲ. ਸੰਤ ਲਾਲ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ I ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ. 11 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਪਰ ਉਸ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਤਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। a

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 12, 10 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ 1948, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ 4»ਈ ਕਮ -
ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ
ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। 9 ਅਕਤੂਬਰ,
1948 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮਿਊਂਸੀ ਪਾਲ ਕਮੇਟੀ, ਰੋਲਫਟੈਕ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ
ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੰਜ-ਅੱਠਵੇਂ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਤਾ,
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 13 ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੇ. ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮਿਤੀ
25/27 ਨਵੰਬਰ, 1948 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ

ਡੀ. 22, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4)

ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੋਹਤਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ
ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਦਾ
ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ, 1948. 5 ਸਤੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ, ਇਸ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ

V
4
ਮਤਾ (ਨਕਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ
ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ
ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 8 ਨਵੰਬਰ, 1949,
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ
ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੇ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ
ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਰੋਹਤਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਚੱਲੀ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜੋ ਸੀ

ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ:- “(5) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ,

* —ਵਿਡਿਓ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10074-C49/70050,

ਮਿਤੀ 8 ਨਵੰਬਰ, 1949, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਯੋਗ, ਗੈਰ-
ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਜੇ ਵੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਾ
ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ।

ਪਾਲ ਕਮੇਟੀ?

(ਜੀ) ਜੇ ਚ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 1. ਮਿਤੀ 5 ਦੀ

ਸਤੰਬਰ, 1949, ਮਿਊਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-

ਪਾਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਨਮੋਹਕ,

ਮਨਮਾਨੀ, ਖਤਰਨਾਕ, ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਅਤਿ

ਵਾਇਰਸ, ਬੇਅਸਰ, ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਹੀਂ

ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਅਤੇ

ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?"

ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ

k ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵੀ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰੀਖਣ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀ-

-y^ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ \ ਪ੍ਰੇਮ \ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ V ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਕ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ

ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੀ.ਏ.ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਫਸਰ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕਲ ਅਥਾਰਟੀ ਟਾਈਜ਼ (ਕੰਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ) ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ, ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ।

ਹਮਲੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਆਧਾਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ

V ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਮੌਕੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਭਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਪਏ ਸਨ। ਇਹ ਉਪਕਰਨ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਮੁਸਲਿਮ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪਰਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (ਈ) ਤਹਿਤ ਖਾਲੀ ਐਲਾਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸੀਟਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਤਹਿਤ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 29 ਮਈ. 1948, ਪੀਡਬਲਯੂ 2/3, ਧਾਰਾ 14(ਈ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਰਾਜਪਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ

ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ
ਬਤਰਾ
ਬੀ.ਏ.ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ
ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
ਕਪੂਰ ਜੇ.

1810

PUNJAB SERIES

, VOL. XI

ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲੋਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੋਹਤਕ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨੌਂ ਮੁਸਲਿਮ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 3 ਜੂਨ, 1948, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PW 2/4, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੌਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਫੇਰਬਦਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 12, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1951 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ, V ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜਾ ਸੀ:-

“12. ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ ਸਟਾਲ ਵਿੱਚ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਾਮ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕੁਝ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਧਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਮੈਂਬਰ ਪੂਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਮੁੱਚੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। (e) ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ snv ਦੀ ਸੀਟ

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਂਬਰ, ਭਾਵੇਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸੀਟ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਤੇ 24 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਓਵਰਲਾਈਪਿੰਗ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 14(ਈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸੀਟ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਭਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਓਵਰਲਾਈਪਿੰਗ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 (ਈ) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਟ ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਗਈ ਸੀਟ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਗਈ ਸੀਟ ਨੂੰ ਐਪ ਪੁਆਇੰਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (ਈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੀਟ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਸੀਟ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ - ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਭਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੀਟ ਪਹਿਲਾਂ ਭਰੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਆਮ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ" ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 12 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1951 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. V ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ
ਬਤਰਾ
ਬੀ.ਏ.ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ
ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
ਕਪੂਰ ਜੋ.

Commnme ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਆਧਾਰ ਮੈਟ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀਟਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 4 ਜੂਨ, 1948 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ (ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 180) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ (EA 93)। , ਨੁਮਾਇਸ਼ PW 2/4 ਵਜੋਂ ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) 3 ਜੂਨ, 1948 ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ 29 ਮਈ, 1948 ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਗਜ਼ਟ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਈ.ਏ. ਨੰ. 93 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛਪਾਈ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ , ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 29 ਜੂਨ, 1948 ਨੂੰ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ), ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ (1898 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (36) ਦੇ ਅਧੀਨ "ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ" ¹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ "ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ", ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ (36) ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਟੀਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛਾਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਜ਼ਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਮਨਰਾਇਣ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਸੁਧਤਾ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਇਹ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 “(1) ਏਆਈਆਰ 1954 ਪੈਰ. 393.

Kishori Lal
Batra,
B.A., LL.B.,
v.

ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਇਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਹਰ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਏਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 3 ਜੂਨ, 1948 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ 4 ਜੂਨ, 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਘੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਿਧੀਵਤ ਦੂਜੀ ਐਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀਏ ਨੰ: 11, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਪੋਜ਼ਲ ਚੌ. ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ, ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸ. ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ (ਡੀਡਬਲਯੂ 2) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਮੰਗ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ 4 ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 11 ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਮਤੇ ਜਾਂ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਜੇਕਰ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੰ. 18)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੈਂਬਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਤਾ

ਅਵੈਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮਤੇ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਤੇ ਲਈ ਵੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, VA ਨੰ. 11) ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ hv[^]-8Hth ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨੌਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਡਿਸ ਮਿਸਲ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਐਨ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 1) ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਇਹ ਨਿਯਮ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨੌਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਸਜ਼ਾ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 240 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ

Kishori Lal
Batra,
BA., LL.B.

v.

ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ। ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ) ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਪੰਜ-ਅੱਠਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਲਹਾਲ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਕਰੇਗੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਤੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਮੀਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ - ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧ - (ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਡਿਸ ਮਿਸਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ। ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 569 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 27 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ

⁴ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਏ

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦੇ ਕੇ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਲਦਾ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਰੀਓ ਬਨਾਮ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਗੁੰਟੂਰ, (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਰਗੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਹਾਲਾਂਕਿ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਾੜੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਹੀ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾੜੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਬਨਾਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, (2) ਵਿੱਚ , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਇਹੀ ਨਿਯਮ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ *ਦ ਨਿਊ 'ਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਹਨ*

(1) A.I.R 1939 ਸੇਡ. 580

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਪੰਜਾਬ 125.

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬਨਾਮ ਦਿ ਨਿਊ ਸੁਵਰਨਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (1), ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੋਟਰ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1939, ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ. ਇਹ ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, (2) ਦਾ ਕੇਸ ਸਾਡੀ ਹੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।

ਦੁਲਟ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ